

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 17/2019
26.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Средоја Мирковића, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Средоја Мирковића, адв. Ђорђа Чакаревића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, К По1 49/18 од 07.11.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 2/19 од 04.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Средоја Мирковића, адв. Ђорђа Чакаревића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду - Посебно одељење за организовани криминал К По1 49/18 од 07.11.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 2/19 од 04.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду - Посебно одељење за организовани криминал К По1 49/18 од 07.11.2018. године, окривљени Средоје Мирковић изреком под један оглашен је кривим због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. Кривичног законика за коју му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, а изреком под два због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. и 61. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и два месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци.

На основу одредбе 63. КЗ у изречену јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци окривљеном се урачунава и време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду - посебно одељење Кпп - По1 20/14 од 08.05.2014. године који се окривљеном рачуна од 07.05.2014. године када је лишен слободе до 04.07.2014. године када му је притвор укинут.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе наведених у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду, посебно одељење Кж1 По1 2/19 од 04.04.2019. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног Сredoја Мирковића, adv. Ђорђа Чакаревића у делу одлуке о кривичној санкцији и преиначена пресуда Вишег суда у Београду К По1 49/18 од 07.11.2018. године, тако што је Апелациони суд у Београду, посебно одељење окривљеном Сredoју Мирковићу за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 4. у вези става 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом под тачком један оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од три месеца, а за кривично дело злоупотреба службеног положаја у помогању у продуженом трајању из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. и 61. КЗ за које је првостепеном пресудом под тачком два изреке оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и осам месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору од 07.05.2014. године до 04.07.2014. године, док је жалба браниоца окривљеног у осталом делу одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Сredoја Мирковића, adv. Ђорђе Чакаревић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Сredoја Мирковића, adv. Ђорђа Чакаревића је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу понети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да предметни захтев за заштиту законитости, садржи печат, али не и потпис браниоца окривљеног adv. Ђорђа Чакаревића, као обавезан елемент на основу ког се утврђује да ли је захтев поднет од овлашћеног лица, то је очигледно да је захтев за заштиту законитости поднет од неовлашћеног лица.

Обзиром, да у смислу одредбе члана 483. став 3. ЗКП, окривљени нема овлашћење да лично подноси захтев за заштиту законитости, већ да овај ванредни правни лек може поднети искључиво преко свог браниоца, то је Врховни касациони суд предметни захтев одбацио као недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић